

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ ΕΦΗ ΔΟΥΛΗ

Η Μαρία Μαρσέλου πιστεύει ότι η συγγραφή είναι μια άκρως θεραπευτική διαδικασία. Λατρεύει να γράφει και, όπως μας εξομολογείται, αυτό είναι το πάθος της. Τις ώρες που γράφει είναι απόλυτα ευτυχισμένη, και, όταν τελειώνει, αν και εξουθενωμένη, είναι γεμάτη από ενέργεια και χαρά.

Η συγγραφή βιβλίων είναι απόρροια της αγάπης της για το διάβασμα και τη γραφή και, όπως επισημαίνει, ενισχύει τους διαύλους επικοινωνίας με τη δημιουργικότητα και την ανάπτυξη θετικών συναισθημάτων.

Θεωρεί επίσης ότι, όταν κάποιος γράφει, πρέπει ν' αφήνει ένα κομμάτι της ψυχής του στο χαρτί, αλλιώς

ο αναγνώστης δεν θα τον νιώσει.

Για εκείνη η μοναχικότητα της γραφής, παράλληλα με τη δύναμη των λέξεων, και συνδυαστικά με τη φαντασία του μυαλού, είναι κάτι μαγικό, κάτι σπουδαίο.

Στα δύσκολα παρακινεί τον εαυτό της να συνεχίσει και να μην τα παρατήσει, έχοντας στο νου ότι τα καλύτερα έρχονται.

Στην έναρξη του 12ου κύκλου συνεντεύξεων, που για ενδέκατη χρονιά φιλοξενούνται στην εβδομαδιαία Καλαμπακιώτικη Εφημερίδα «ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ», η συγγραφέας αποκρυπτογραφεί στα «Πρόσωπα» την εσωτερική ανάγκη, που την οδηγεί σε δρόμους επικοινωνίας με τους αναγνώστες της και υπογραμμίζει ότι η επικοινωνία της μέσω του γραπτού λόγου γεμίζει με πλούτο συναισθημάτων την ψυχή της.

“Τις ώρες που γράφω είμαι απόλυτα ευτυχισμένη”

Το δεύτερό σας βιβλίο έχει τίτλο «Επικίνδυνη» και κυκλοφορεί κι αυτό από τις εκδόσεις «Ψυχογιός». Πρόκειται για μια ιστορία προσωπικής αναζήτησης, ανικανοποίητου έρωτα, έντονης έλξης, μίσους, μηχανορραφιών και πολύ κινδύνου με φόντο τη σύγχρονη Αθήνα. Ποιες ήταν οι παράμετροι και οι στόχοι που θέσατε ως συγγραφέας γι' αυτό το μυθιστόρημα από το ξεκίνημα της συγγραφής του, κυρία Μαρσέλου;

Αρχικά, κυρία Δούλη, ο στόχος μου ήταν το βιβλίο να κυμαίνεται σε ύφος άμεσο και ρεαλιστικό και η ροή να είναι ανατρεπτική και γρήγορη, πολύ γρήγορη. Ήθελα να είναι ένα μυθιστόρημα που ως αναγνώστρια θα επέλεγα να διαβάσω.

Οι πρωταγωνιστές της ιστορίας σας κρύβουν μυστικά και κρύβονται από την αλήθεια, διεκδικώντας περισσότερα από αυτά που τους αναλογούν. Υπάρχουν σε αυτή την ιστορία αυτοβιογραφικά στοιχεία;

Όχι, αυτοβιογραφικά στοιχεία δεν υπάρχουν στο βιβλίο.

Θέλετε να μάς μιλήσετε για τη διαδικασία του «κτισίματος» των χαρακτήρων σας. Τι είδους έμπνευση απαιτείται, προκειμένου να αποκτήσουν όλοι οι ήρωες «σάρκα και οστά»;

Για εμένα η έμπνευση ταυτίζεται με την αφοσίωση. Όσο πιο αφοσιωμένη είμαι στο κείμενο μου, τόσο πιο πολύ εμπνέομαι και συνδέομαι με τους χαρακτήρες και την εξέλιξη της ιστορίας. Κι αυτό έχει ως αποτέλεσμα η ιστορία να με ακολουθεί καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας και την νύχτας, ιδέες μου έρχονται ξαφνικά, βλέπω τους χαρακτήρες στον ύπνο μου! Αλήθεια σας λέω... Επίσης, κάτι βασικό είναι να μην λογοκρίνω τους ήρωές μου, μα να σεβαστώ ό,τι θέλουν να μου πουν και να το καταγράψω αυτούσιο.

Πόσο δύσκολο είναι για έναν συγγραφέα να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη; Τι απαιτείται για να το πετύχει;

Θα σας μιλήσω προσωπικά. Νομίζω ότι η αμεσότητα της γραφής τού κειμένου είναι κάτι πολύ βασικό. Η απλή γλώσσα που κυρίως χρησιμοποιώ, η οποία φυσικά δεν σημαίνει ότι υπολείπεται λογοτεχνίας, όπως επίσης και το πρώτο πρόσωπο που επιλέγω για τους ήρωές μου. Επιπλέον, θέλω οι αναγνώστες μου να καταλάβουν τους ήρωές μου και να τους συναισθανθούν, ανεξάρτητα από το αν θα αποδεχτούν ή όχι τις πράξεις τους.

Η ιστορία σας μοιάζει με σενάριο κινηματογραφικής ταινίας από εκείνα που μας κρατούν καθηλωμένους από το πρώτο λεπτό, και εύκολα καταλαβαίνει κάποιος ότι οι σπουδές σας στον Κινηματογράφο και οι γνώσεις πάνω στη Σκηνοθεσία έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο στη γραφή σας. Είναι πράγματι έτσι;

Ναι, ισχύει! Πάντα στη ζωή μου δύο μεγάλες αγάπες είχα και έχω, το σινεμά και τη λογοτεχνία. Γράφω βιβλία ως σινεφίλ με σπουδές Κινηματογράφου, αλλά γράφω και ως φανατική αναγνώστρια λογοτεχνικών βιβλίων. Οι πρώτες ταινίες που είδα με υπότιτλους, όταν ήμουν πολύ μικρή, ήταν το «Bettyblue» και το «Απέραντο Γαλάζιο», και τα πρώτα βιβλία που διάβασα ήταν «Το στρίψιμο της βίδας» του Χένρι Τζέιμς και το «Ένα δέντρο μεγαλώνει στο Μπρούκλιν» της Μπέτι Σμιθ. Ίσως οι καταβολές μου να με στιγμάτισαν καλλιτεχνικά.

Εξελίχθηκαν όλοι οι χαρακτήρες και η πλοκή του βιβλίου όπως τα είχατε στο μυαλό σας αρχικά, κυρία Μαρσέλου, ή μήπως υπήρξαν ανατροπές και εκπλήξεις που σας έβγαλαν από το αρχικό σας πλάνο;

Ναι, κυρία Δούλη, υπήρξαν εκπλήξεις που με έβγαλαν από το αρχικό μου πλάνο. Η ιστορία αλλιώς ξεκίνησε στο μυαλό μου και αλλιώς εξελίχθηκε. Δεν έμεινα στα κουτάκια που αρχικά είχα βάλει για την έκβαση της ιστορίας, αληθινά χαίρομαι που άκουσα το ένστικτό μου και αφέθηκα στη ροή. Αυτό άλλωστε για εμένα είναι και το ταξίδι της συγγραφικής απόλαυσης.

Τι πρέπει να έχει ένας ήρωας, για να γίνει ήρωάς σας, και μια ιστορία, για να γίνει η ιστορία σας;

Η ιστορία θέλω, καθώς τη διαβάζεις, να σε ταξιδεύει. Μου αρέσουν οι δυνατές ιστορίες, οι περιέργες. Οι ήρωές μου θέλω να είναι καθημερινοί, ανθρώπινοι, με τα λάθη τους, τα πάθη τους, και κάτι βασικό για μένα είναι να επιθυμούν την αλλαγή και την εξέλιξη στη ζωή τους. Με γοητεύουν οι ανατροπές.

Θέλετε να μοιραστείτε μαζί μας πώς ξεκίνησε για εσάς το ταξίδι στη λογοτεχνία και πόσο θεραπευτικό είναι το συναίσθημα της συγγραφής για εσάς;

Πάντα υπήρχαν βιβλία στο σπίτι μου, κλασσικά και σύγχρονα. Η οικογένειά μου αγαπά πολύ τη λογοτεχνία. Από την Ε' Δημοτικού ξεκίνησα να διαβάζω μανιωδώς και έκτοτε δεν έχει υπάρξει ούτε ένα βράδυ που να μην έχω στο κομοδίνο μου ένα βιβλίο για

συντροφιά. Όταν μεγάλωσα αρκετά, ξεκίνησα να κυνηγώ τα αληθινά μου όνειρα. Πάντα ήθελα να γράφω βιβλία, αλλά φοβόμουν, δεν ήξερα εάν μπορούσα, και επειδή είχα έμφυτη τη συστολή μέσα μου και χρειαζόμουν καθοδήγηση, πήγα στα μαθήματα δημιουργικής γραφής. Έκτοτε, κατάλαβα ότι, εκτός από το διάβασμα, ακόμη περισσότερο λατρεύω τη γραφή. Είναι το πάθος μου! Τις ώρες που γράφω είμαι απόλυτα ευτυχισμένη, και, όταν τελειώνω, αν και εξουθενωμένη, είμαι γεμάτη από ενέργεια και χαρά. Ναι, είναι μια άκρως θεραπευτική διαδικασία!

Τα συγγραφικά σας βήματα στον χώρο της λογοτεχνίας γίνονται έχοντας στο πλευρό σας τις εκδόσεις Ψυχογιός, που το όνομά τους είναι εγγύηση στην εκδοτική παραγωγή της χώρας μας και η εμπειρία τους αδιαμφισβήτητη. Πώς αισθάνεστε για όλα αυτά που σας συμβαίνουν;

Ο πρώτος εκδοτικός που έστειλα το βιβλίο μου ήταν οι εκδόσεις «Ψυχογιός». Ήταν ο στόχος μου, ήθελα να ανήκω ως συγγραφέας στο δυναμικό των εκδόσεων Ψυχογιός για τους λόγους που και εσείς αναφέρατε. Όταν έλαβα τη θετική απάντηση, ήταν μια από τις πιο χαρούμενες στιγμές της ζωής μου. Είπα: «Θεέ μου ευχαριστώ!» Είμαι απόλυτα ευγνώμων για όλα.

Λένε ότι, όταν γράφεις, πρέπει ν' αφήνεις ένα κομμάτι της ψυχής σου στο χαρτί, αλλιώς ο αναγνώστης δεν θα σε νιώσει. Ποια είναι η άποψή σας, κυρία Μαρσέλου; Συμφωνώ απόλυτα, κυρία Δούλη.

Τι έχουν οι λέξεις που δεν το έχει η ζωή; Εσείς γιατί προστρέχετε στην τέχνη της γραφής;

Πολύ ωραία ερώτηση. Η μοναχικότητα της γραφής, παράλληλα με την δύναμη των λέξεων, και συνδυαστικά με τη φαντασία του μυαλού, για μένα είναι κάτι το μαγικό, κάτι το σπουδαίο.

Σε μια εποχή που τα δύσκολα περισσεύουν για όλους μας υπάρχει κάποια σκέψη που σας εμπνέει;

Στα δύσκολα παρακινώ τον εαυτό μου να συνεχίσει και να μην τα παρατήσει, τονίζοντας ότι τα καλύτερα έρχονται. Και για να κλείσω θα σας πω μια ατάκα που λέει η ηρωίδα μου κάποια στιγμή μέσα στο βιβλίο: «Η ζωή είναι πολύ ωραία, το μόνο που χρειάζεται είναι να έχεις τα κότσια για να τη ζήσεις»... Σας ευχαριστώ πολύ για την συνέντευξη, καλή χρονιά με υγεία σας εύχομαι μέσα από την καρδιά μου.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ»

Χθες είχα δύσκολη μέρα. Από το πρωί που σηκώθηκα η πεσιμιστική διάθεση του καιρού με παρέσυρε. Ήταν ένα υγρό πρωινό, η βροχή τύλιγε την πόλη σε ένα γκρι τούλι, ο αέρας που φυσούσε μανιασμένα με έκανε να επιθυμώ να κλειδωθώ στο σπίτι μου και να κουκουλωθώ με τα παπλώματα. Όμως, σαν καλορυθμισμένο ρομπότ, ακολούθησα πιστά το πρόγραμμά μου, το οποίο κάποιες φορές πραγματικά απεχθάνομαι.

Παρακαλούσα να ακυρωθούν όλα τα ραντεβού, έτσι ώστε, δίχως ενοχές, να βουλιάξω στην ελκυστική αυτολύπησή μου στην οποία με είχα παγιδεύσει. Ίσως να ήμουν η μόνη που είχε επηρεαστεί από τον καιρό, διότι όλα γύρω μου λειτουργούσαν άφογα και δυστυχώς τίποτα δεν ακυ-

ρώθηκε. Μεταξύ άλλων είχα να δείξω ένα ακίνητο προς πώληση στον παραλιακό δρόμο της Γλυφάδας. Συνεπώς και τελειομανής στα όρια της εμμονής, έφτασα στο προκαθορισμένο ραντεβού στο παραλιακό διαμέρισμα. Το σπίτι ήταν ένα ρετιρέ οροφδιαμέρισμα είκοσι μέτρα από τη θάλασσα με θέα που φτάνει ως την Αίγινα και με το εσωτερικό του εξίσου εντυπωσιακό. Τα καλύτερα υλικά, μίνιμαλ, αριστοκρατικό, καινούργιο. Όταν αντίκρισα τον υποψήφιο αγοραστή η διάθεσή μου μεμιάς άλλαξε και η ανούσια μέρα μου απέκτησε λόγο ύπαρξης. Ήταν αληθινά σπάνιο για μένα να γοητευτώ με κάποιον από την πρώτη ματιά. Δυστυχώς όμως δεν μπορώ να πω ότι ήταν αμοιβαίο, και ως έκανα ό,τι μπορούσα για να τον σαγηνεύσω...

ΤΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Η ΜΑΡΙΑ ΜΑΡΣΕΛΟΥ (ψευδώνυμο) γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Είναι παντρεμένη και έχει έναν γιο. Σπούδασε σκηνοθεσία Κινηματογράφου και τα τελευταία χρόνια ασχολείται επαγγελματικά με τη γυναικεία ένδυση. Η αγάπη της για τη λογοτεχνία την ώθησε να παρακολουθήσει σεμινάρια δημιουργικής γραφής από καταξιωμένους Έλληνες συγγραφείς.

Από τις εκδόσεις Ψυχογιός κυκλοφορεί επίσης το μυθιστόρημά της «Όλα όσα ψιθυρίσαμε», που είναι και το πρώτο της.

Το δεύτερο της μυθιστόρημα έχει τίτλο «Επικίνδυνη» και κυκλοφορεί κι αυτό από τις εκδόσεις Ψυχογιός.